

De eerste lijdenspreek voor Johannes

Lezen: Johannes 1:19-40

Tekst: Johannes 1: 35-37

Zingen:

Ps. 98:1

Ps. 25:4

Ps. 84:2 en 134:3

Ps. 119: 25

Ps. 84:3

Geliefde gemeente, wij komen in de Bijbel regelmatig een uitdrukking tegen die luidt: *en zij gingen beide tezamen*. Deze uitdrukking wil niet alleen zeggen dat er twee mensen samen op pad gingen, maar veel meer dat die twee mensen het heel goed met elkaar konden vinden. Het laat iets zien van een sterke band tussen die twee personen. Zo lezen wij bijvoorbeeld van Abram, die samen met Isaak de berg Moria moest opklimmen: *en zij beiden gingen tezamen*. Een ander voorbeeld is Naomi met Ruth, als zij in Bethlehem aankomen: *alzo gingen die beiden, totdat zij in Bethlehem aankwamen*. We vinden het ook in het Paasevangelie bij de Emmaüsgangers: zij liepen tezamen naar huis en onderweg spraken zij samen.

Nu is het onze wens om in de lijdenstijd ook eens samen met iemand mee te wandelen, samen met een persoon uit de Schrift mee te reizen, namelijk de apostel der liefde, de discipel Johannes. Ja, wij willen met de hulp van de Heere vanuit het Woord een poosje met hem meewandelen achter de lijdende Christus aan. Wat zou het groot zijn als we in de weken die voor ons liggen, onder de prediking van het Woord heel persoonlijk mogen ervaren dat er een liefdesband met deze Johannes ontstaat, omdat er een liefdesband met die lijdende Christus gekomen is. Dat het als het ware door de prediking van het Woord hier in Kralingen zo zou mogen gaan: *en zij beiden gingen tezamen*, één van hart en één van zin. Om met Johannes te leren de drinkbeker van Christus te drinken, om met Johannes in de Paaszaal aan de borst van Christus te liggen, om met Johannes de hof van Gethsémané in te mogen gaan en getuige te zijn van de bange worsteling van Christus, om straks, als de Heere het geeft, op Goede Vrijdag met Johannes aan de voet van het kruis te mogen staan en gelovig op te mogen blikken tot de gekruisigde Christus.

Wat zou dat een gezegende tijd zijn, gemeente, als we zo een poosje met Johannes mogen meewandelen bij die momenten, stil hopen te staan waar Johannes in aanraking kwam met woorden die spraken over het lijden van Christus, ja, met de lijdende Christus Zelf. Vanmorgen zullen we stilstaan bij hoe Johannes voor het eerst een lijdenspreek hoorde. Het was aan de oevers van de Jordaan, onder de prediking van Johannes de Doper, die het uitgeroepen heeft: *Zie, het Lam Gods!* We schrijven als thema boven de prediking: **De eerste lijdenspreek voor Johannes**.

En we letten op drie gedachten:

1. In de eerste plaats is het een gepaste preek.
2. In de tweede plaats een rijke prediking.
3. En tenslotte een vruchtbare prediking.

1. Een gepaste prediking

Nadat Jezus Christus dertig jaren als het ware in de verborgenheid van Nazareth heeft gewoond, begon Hij Zijn openbare optreden onder het volk. En waar ging Zijn eerste reis naartoe? Naar de Jordaan. Waarom? Om gedoopt te worden. Christus is ook gedoopt, door Johannes de Doper, de voorloper van de Heere Jezus, die daar bij de Jordaan predikte en doopte. Het is niet bij die eerste keer gebleven dat de Heere Jezus naar Johannes de Doper ging. Na die eerste keer, toen Hij gedoopt werd, volgde een tweede keer. Wanneer was dat? Toen Hij veertig dagen en veertig nachten in de woestijn geweest was en daar verzocht werd door de duivel. Daarna kwam Hij weer bij Johannes terecht. Hij bevond zich onder de scharen die naar Johannes de Doper stonden te luisteren, maar Hij hield Zich op dat moment, bij die tweede keer, nog verborgen. Alleen Johannes wist dat Hij er was. Daarom horen wij Johannes ook zeggen in vers 26: *Hij staat midden onder ulieden, Dien gij niet kent.*

Toch brak er een tijd aan dat Johannes Hem concreet mocht aanwijzen. Dat was toen de Heere Jezus voor de derde keer naar Johannes de Doper ging, terwijl hij daar stond te prediken bij de Jordaan. Dan zijn we bij vers 29 van Johannes 1: *Des anderen daags zag Johannes Jezus tot zich komende, en zeide: Zie, het Lam Gods, Dat de zonde der wereld wegneemt!* Wat was de vrucht op de prediking op dat moment? Wie was er verlegen om Christus als het Lam van God? Voor wie brak de tijd aan dat zij Johannes gingen verlaten om Jezus te volgen? We lezen er bij die derde keer nog niet van.

Maar dan komt de Heere Jezus voor de vierde keer tot Johannes de Doper. En dan blijkt dat Johannes alleen is met twee van zijn discipelen. Dan zijn we bij onze tekst, vers 35: *Des anderen daags wederom stond Johannes, en twee uit zijn discipelen.* Wat komt de Heere Jezus nu doen, nu Hij voor de vierde keer naar Johannes de Doper gaat? Hij komt, gemeente, omdat de tijd van het welbehagen is aangebroken voor twee gegevenen van de Vader. Hij komt omdat Hij weet dat er bij Johannes de Doper nu twee mannen staan, waarvan de één nog maar twintig jaar was, namelijk Johannes. Die horen bij het toegeruste volk voor de Heere, waar Gabriel al van gesproken had tot Zacharias, de vader van Johannes de Doper.

Een discipel wordt met name genoemd, dat is Andreas, de broer van Petrus. Maar wie was nou die andere discipel die daarbij was? Die andere discipel van Johannes de Doper was zonder twijfel Johannes, de broer van Jakobus. Nergens in het evangelie dat hij op oudere leeftijd geschreven heeft, noemt hij zijn eigen naam. Johannes staat ons in de Bijbel getekend als een bescheiden man die niet graag op de voorgrond stond, maar het liefst op de achtergrond verkeerde. Weet u hoe deze discipel zich wel, door genade, heeft leren noemen, mogen noemen? *De discipel dien Jezus liefhad.* Dat wil zeggen dat Johannes de onuitsprekelijke zondaarsliefde van de Heere Jezus Christus heeft mogen beleven, heeft mogen ontvangen. Hij heeft het in zijn leven mogen leren. Hij is een discipel die door Jezus teer bemind werd. Hij is een discipel geweest waarvan Christus ook gezegd heeft: *Johannes, Ik heb je liefgehad met een eeuwige liefde, en daarom heb Ik je getrokken met koorden van goedertierenheid. Ja Johannes, Ik zal je liefhebben tot het einde.*

Deze Johannes kwam uit een godvrezend gezin. Zijn vader was Zebedeüs, en hoe de verhouding tussen Zebedeüs en de Heere Jezus geestelijk gezien is geweest, weten we niet, daar zwijgt de Schrift over. Hij was wel met een godvrezende vrouw getrouwd, de moeder van Johannes en Jakobus, haar naam is Salome. Zebedeüs had een welvarende rederij. Hij verdiende de kost met de visserij en had meerdere schepen laten bouwen. Niet alleen Johannes en Jakobus waren bij hem in dienst, maar hij had ook nog heel veel personeel. Ze waren rijk, want we lezen verderop in

het evangelie dat Salome een van die rijke vrouwen was die de Heere Jezus heeft mogen dienen met haar goederen.

Johannes ging al heel jong mee met zijn vader het meer van Galilea op om te vissen, en toch zou dat niet altijd zijn beroep blijven. Hij zal eens geroepen worden van achter de netten van zijn vader vandaan om een visser der mensen te mogen worden. Maar wilde hij dat kunnen doen, wilde hij in dienst van Christus kunnen staan, wilde hij straks een prediker van het evangelie kunnen worden, moest hij wel eerst bekeerd worden. Dan moest hij eerst persoonlijke leerling worden op de school van vrije genade. Dan moest hij eerst persoonlijk Christus leren kennen, want hoe kun je Christus aanbieden, uitstellen en uitschilderen als je Hem zelf niet kent? Hoe zou hij ooit een prediker van Christus kunnen wezen als hij niet in een rechte weg Christus heeft leren kennen?

Daarom moest dat voor alle dingen gebeuren in zijn leven. Wanneer de Heere hem bekeerde, en wanneer dat moment precies geweest is dat hij van dood levend gemaakt werd, dat weten we niet precies. Er is wel een tijd gekomen dat het Woord van God ging werken in zijn leven, iets uit ging werken in zijn leven. Hij ging wel verstaan dat zijn leven niet lag in de visserij. Hij ging wel verstaan dat zijn leven ook niet te vinden was in de wereld en dat daar het geluk niet in gelegen lag. Johannes moet op een bepaald moment, toen hij in aanraking kwam met het Woord van God, verstaan hebben dat hij op reis is naar de eeuwigheid, dat hij hier geen blijvende stad heeft, dat er aan zijn leven ook een keer een einde komt, dat hij sterven moet, en sterven is altijd nog God ontmoeten, toch gemeente? En dat kan niet zoals je geboren bent, want dan is het eeuwig verloren.

Ik geloof dat Johannes dat geleerd heeft. Weet u waar? Onder de prediking van Johannes de Doper. Wat was dat voor een prediking? Jawel, dat was een evenwichtige prediking, zoals het altijd moet zijn. Maar een evenwichtige prediking is geen oppervlakkige prediking. Een evenwichtige prediking is een heel scherpe prediking, een heel ontdekkende prediking enerzijds. Daar blijft niets, niets van een mens over. Onder die prediking is Johannes gebracht. Daar hoorde hij wat zijn staat is voor God: onbekeerd. Hij voelde de eis, toen Johannes de Doper zo heel indringend, heel dicht bij het hart van Johannes kwam: *Bekeer u!* En juist onder die prediking voelde Johannes: dat ben ik niet, ik ben onbekeerd, de vruchten van de bekering komen niet openbaar in mijn leven.

O, Johannes de Doper ging heel eerlijk met zijn hoorders om, ook met Johannes. Hij zegt als het ware: Johannes, je bent als een boom. Je bent als een boom zonder vrucht. Kijk eens, aan de wortel van die boom, daar ligt de bijl al klaar. En als straks de rechtvaardige God die bijl in Zijn handen neemt en slaat tegen je stam, dan lig je eeuwig verloren. Je ligt onder de toorn van God, hoorders! En zo kwam het ook tot Johannes: Johannes, je ligt van nature onder de toorn van God. Tegen die achtergrond ging dat hart van Johannes de Doper open, met liefde, met ernst, met bewogenheid. En hij zei het ook tot Johannes, die daar stond met Andreas: *Vliedt den toekomstigen toorn, bekeert u toch, brengt vruchten der bekering waardig!*

Toen heeft de Heere die scherpe prediking willen zegenen. Johannes ging behoren bij het toegeruste volk. Dat woord komen we in het Lukasevangelie tegen. Dat zal het werk zijn van die wegbereider: hij zal een toegerust volk maken voor Christus. Dat betekent dat woordje 'toegerust', dat de Heilige Geest plaats gaat maken in de harten van zondaren voor de Persoon en het werk van de Heere Jezus. De prediking, die scherpe prediking van Johannes de Doper, was nodig om een ziel pas klaar te maken voor het bloed van het Lam van God. Dat is een toegerust volk.

Daarom achtte de Heere het noodzakelijk dat Johannes allereerst kwam onder de scherpe prediking van de wet. Wonderlijk, hoe scherp die preken ook waren, hoe afsnijnd die preken ook waren, dat er niets van Johannes overbleef, hij bleef eronder terugkomen. Hij vluchtte er niet voor

weg. Hij werd zelfs een discipel van Johannes de Doper. Bent u dat ook al geworden? En weet u, dat willen we niet. Ga nou maar eerlijk met je ziel om. We leven in een tijd waarin steeds meer mensen dat niet willen, die wetsprediking. Je moet Jezus spreken, Jezus aannemen, klaar. Ja, maar waarvoor dan? Waar heb je Hem voor nodig dan? Het is toch altijd de weg des Heeren om wet en evangelie te prediken.

O, als het evangelie waarde voor je gaat krijgen, echt waarde, als je werkelijk wil leren verstaan waarom Jezus moest lijden, moest sterven, zelfs aan een vloekhout moest hangen, dan moet je toch in aanraking komen met de wet. Dat is geen voorwaarde, maar dat is de goddelijke logica, dat is de goddelijke weg: eerst de wet en dan het evangelie. De weg naar Golgotha, gemeente, loopt over de heuvel Sinaï heen. Zul je dat nooit vergeten?

Zo is het ook bij Johannes. Hij werd onder de prediking van Johannes de Doper een schuldverslagen zondaar. Hij kon echt David begrijpen, die het in het Oude Testament al gezegd heeft: *Ik ben door schuldbesef getroffen en verslagen*. Maar weet je wat die Johannes nou ook hoorde in die prediking van Johannes de Doper? Hij predikte de doop der bekering tot vergeving der zonden. Dat wil zeggen, het werk van de bekering kwam openbaar bij Johannes. Hij kreeg een afkeer van de zonden, hij werd heen getrokken tot God en daarom begeerde hij gedoopt te worden, want die doop symboliseerde dat. Hij werd ondergedompeld in dat water en hij kwam uit dat water weer omhoog. Dat is de waarachtige bekering.

Maar hoe zal Johannes nou tot God kunnen wederkeren? Is dat ook uw en jouw vraag? Hoe kom je nou met God verzoend? Hoe kun je nou vergeving van zonden ontvangen? Nou, dat hoorde Johannes ook onder de prediking van Johannes de Doper. Want hij mocht de rijke belofte verkondigen dat er bij de Heere vergeving is. Hij predikte de doop der bekering tot vergeving der zonden. O, in het hart van Johannes moet iets zijn gaan werken van de droefheid naar God, die een onberouwelijke bekering tot zaligheid werkt, tot vergeving der zonden werkt.

Maar hoe kan dat dan? Hoe kunnen je zonden nou toch vergeven worden? Hoe kun je van je zonden verlost worden? Nou, Johannes hoorde het in de prediking, in de beloften die gesproken waren in het Oude Testament. En toen hij daarvan ging horen, o, toen dorstte zijn ziel zo naar de vervulling van de beloften. Johannes, die al krachtens zijn opvoeding wel wist: zonder bloedstorting is er geen vergeving. Johannes, die ook als een jongen van twaalf jaar zoon der wet geworden was, die ook meegenomen was naar de tempel, in aanraking gekomen is met de offerdienst. Zonder bloedstorting geen vergeving. Maar waar komt die bloedstorting dan vandaan? Waar is die bloedstorting dan te vinden, waardoor mijn zonden vergeven kunnen worden?

Zo was het gesteld met Johannes. Daar stond hij nou als een verloren mensenkind met zonde en schuld, met die verlegenheid. Waar komt die bloedstorting vandaan, die ik zo dikwijls wel in de tempel gezien heb, maar waarvan ik wel gemerkt heb dat het ontoereikend is? En toen was daar die gepaste prediking op Gods tijd: *Zie, zie buiten jezelf, zie het Lam Gods!* Toen ging in beginsel, en dan moest Johannes nog heel veel leren, maar in beginsel ging wel iets schitteren van het werk van Christus, toen hij voor het eerst zo aan Johannes werd voorgesteld: *Zie het Lam Gods!*

2. Een rijke prediking

Dat is in de tweede plaats een rijke prediking. Johannes de Doper zal best gemerkt hebben hoe dat bij Johannes en Andreas lag. Ze waren elke dag heel dicht in zijn nabijheid te vinden en ze zullen ongetwijfeld met hem gesproken hebben. Ze worden niet voor niets discipelen van Johannes genoemd. En toen was daar die dag, die onvergetelijke dag, dat Johannes een ogenblik alleen met die twee discipelen stond. Het was de tiende ure, dat is in onze tijd vier uur in de

middag. En als Johannes de Doper daar even apart staat met twee van zijn discipelen, waar de rest van de schare is, weet ik niet, ziet hij de Heere Jezus weer aankomen. Wat staat er dan in onze tekst? *Hij zag Jezus wandelen.*

Dan wordt er in het Grieks een heel mooi woord gebruikt, dat hier vertaald is met 'wandelen'. Dat woord 'wandelen' betekent vanuit de diepe grondtekst: goed gebruik maken van de gelegenheid. Met andere woorden, Christus kwam weer naar Johannes voor de vierde keer en toen ging Hij zeer goed gebruik maken van deze gelegenheid. De gelegenheid dat Johannes de Doper daar alleen met die twee discipelen stond, waarvan Johannes, die Jezus zo liefhad, één van was. Het was het zeer geschikte moment, een zeer geschikte gelegenheid om Zich nu, op dit moment, aan deze twee discipelen van Johannes te gaan openbaren. Wat een diep woord, dat 'wandelen': goed gebruik maken van dit concrete moment, van deze gelegenheid.

Dan moeten we wel even het verband goed voor ogen houden. Christus komt daar waar een verbrijzeld volk is. Christus komt daar waar een verbroken en verslagenen van hart is. Hij komt bij het volk dat door de boeteprediking van Johannes de Doper uit de diepte van ellende roept tot God. Hij komt daar waar een zondaar het zelf niet meer weet, het zelf niet meer kan, hoe hij verlost moet worden van zijn zonde en schuld. Zo lag het bij Andreas en zo lag het ook bij Johannes. En dan staat Johannes de Doper daar met twee jongens die het niet meer weten. Dan mag hij het weer prediken als hij Jezus ziet wandelen en gebruik gaat maken van deze gelegenheid: *Zie, zie het Lam Gods, Dat de zonden der wereld wegneemt!* Johannes, zie toch, zie toch het Lam van God!

Ja waarlijk, gemeente, dit is een lijdensprediking, een rijk woord. Dan ga ik een streepje zetten onder die twee woordjes, die twee namen: Lam Gods. Daar wordt Christus vanmorgen in de prediking aan u voorgesteld als het Lam van God. Het was de Zoon van God, door de Vader gezonden naar de aarde, beloofd in het Oude Testament. En op de achtergrond van de prediking van Johannes de Doper hoor ik daar vader Abram tegen zijn zoon Isaak zeggen: *God, GóD, gemeente, zal Zichzelf een lam ten brandoffer voorzien.* Ja, van eeuwigheid heeft de Vader het Lam al voorzien. Want in het Openbaringenboek dat later door Johannes geschreven is, heeft hij het al mogen schrijven dat Jezus Christus het Lam is *Dat geslacht is van voor de grondlegging der wereld.*

Het stond van eeuwigheid al zo vast dat Jezus Christus het Lam van God zou zijn, Die alles zal volbrengen aan het kruis van Golgotha, dat op grond van dat wat in de eeuwigheid besloten was, ten tijde van het Oude Testament zondaren zalig konden worden op grond van het offeren van Christus. O gemeente, is Christus voor u al dierbaar geworden als het Lam van God? O, dat is toch evangelie, daar kun je met je verstand niet bij. God, Die de ganse wereld na onze diepe val in de rampzaligheid had kunnen werpen, dan zou God recht zijn in al Zijn weg en werk. Maar nou heeft God Zelf uitgedacht hoe een mensenkind zalig kan worden door Zijn lieve Zoon te zenden als een Lam, als een Lam Gods, waar elke mens de rechtvaardige straf verdiend heeft. Daar heeft God Zelf gezorgd voor die wonderlijke weg die Christus zou gaan.

Hier wordt u het Lam gepredikt van God. Sta er eens bij stil in deze lijdenstijd: *Zie het Lam van God.* Gode zij dank voor Zijn onuitsprekelijke gaven. Nou is Christus het Lam voor een mens die het gaat leren: *Waar alle hoop mij gans ontviel en niemand meer zorgde voor mijn ziel, is God gekomen met Zijn Lam.* Dan gaan we ook een streepje zetten onder het woordje 'Lam'. O, toen Johannes dat hoorde prediken, met zijn verbroken, verslagen hart, sloot die boodschap zo nauw aan bij de offerdienst waarin ook Johannes opgevoed was. Hier werd Christus aan hem getoond als de grote vervulling van alle lammeren die geslacht waren ten tijde van het Oude Testament.

Nee, het bloed van al die lammetjes kon de zonde van niet één mens wegnemen, ook niet van Johannes.

En nou hoort hij hier aan de oevers van de Jordaan: *Zie het Lam van God*. Hier wordt hem het ware Paaslam getoond. En het Paaslam was voor Johannes ook geen onbekende zaak, gemeente. Jaarlijks werd in het gezin van Zebedeüs en Salome het Paasfeest gehouden op de veertiende van de maand Nissan. Dat Paasfeest herinnerde aan de verlossing van het volk Israël uit Egypte. Ook in dat gezin van Zebedeüs en Salome werd elk jaar zo'n gaaf lam van één jaar gezocht en gekocht, opgenomen in dat gezin, waar ze vier dagen met dat lam hebben verkeerd om het op die veertiende van de Nisan te gaan slachten. Daar heeft de kleine Johannes al bij gestaan als kleine jongen, dat vader Zebedeüs het mes nam om het lammetje te slachten. En Johannes heeft het gezien hoe dat bloed vloeide. Alleen toen had het helemaal nog geen waarde voor hem.

Maar nu, nu hij gebracht is onder die scherp ontdekkende prediking van Johannes de Doper, nu hem het Lam Gods wordt voorgesteld, Christus, o, nu is het zo anders geworden. Hier wordt hem het vlekkeloze Lam getoond, waarvan geschreven stond in de profetieën waar Johannes bij opgevoed was: *Als een lam werd Hij ter slachting geleid*. Wat moet dat een gepast woord voor Johannes geweest zijn, die daar onder de prediking van Johannes de Doper schuldenaar voor God geworden was, waar Johannes zijn zonde en schuld nooit weg kon nemen. Daar was het Lam Gods dat de zonde der wereld zou wegnemen.

Ik geloof, gemeente, dat er diep in de ziel van Johannes toch iets begon te leven, dat hij in beginsel, al was het heel klein, al was het heel pril, ging verstaan waartoe Christus gekomen was. En weet u, als dat gaat ontstaan in de ziel van een mensenkind, die zucht onder de last van zijn zonde en plagen, en hij zelf geen penning heeft om zijn schuld te kunnen betalen, dan komt er zo'n innerlijke drang, dan komt er zo'n innerlijk verlangen om die Heere Jezus te mogen kennen. Dan komt het smeekgebed in de ziel: Geef mij deze Persoon, dat Lam van God, anders sterf ik, anders kom ik om.

O, het moet voor Johannes echt een rijke prediking geweest zijn, al moest hij nog heel veel leren. We zullen verder ook al ontdekken dat er nog veel onkunde was bij Johannes, maar toch in beginsel werd hem hier de enige weg der verlossing getoond: *Zie het Lam van God*. Hij werd door Johannes de Doper als het ware op dat Lam geworpen. En dat maakte deze eerste lijdenspreek voor Johannes zo rijk: *Zie, zie toch het Lam Gods*.

En Johannes heeft gezien, met dat beginnende geloofsleven heeft hij het gezien, want Christus kwam tot hem. Hij wandelde, het was het meest geschikte moment in het leven van Johannes: *Zie het Lam Gods*. O, wie is er vanmorgen verlegen om dat Lam van God? Wie verkeert er in de nood? Wie verkeert er in een doodsnoed, hier in de kerk of als je thuis mee mag luisteren, die het werkelijk niet meer weet, zo bang dat het nooit meer goed kan komen? Hoor dan het woord: *Zie, zie, zie het Lam Gods, Dat de zonde der wereld heeft weggenomen*.

Dat wordt zo'n wonder voor een mensenkind, die met een verbroken hart moet belijden: *Wij dwaalden allen als schapen, wij keerden ons een iegelijk naar zijn eigen weg*. Wat een zonde, wat een schuld tegenover zo'n goeddoend God. Maar dan dat wonder, gemeente: *Doch de HEERE heeft onzer aller ongerechtigheid op Hem doen aanlopen. Als dezelve geëist werd, toen werd Hij verdrukt, doch Hij deed Zijn mond niet open; als een lam werd Hij ter slachting geleid, en als een schaap, dat stom is voor het aangezicht zijner scheerders, alzo deed Hij Zijn mond niet open*.

Om Hem zo vanmorgen eens door het geloof te mogen zien, vanuit je nood, vanuit je ellende: *Zie het Lam Gods*. Dan zal er zoveel aantrekkingskracht van uitgaan, dat je niet meer onder Johannes de Doper kan blijven, maar dat je Hem begeert te volgen.

3. Een vruchtbare prediking

Dat zien we kort nog in onze laatste gedachte, als we stilstaan bij een vruchtbare prediking. Ja, die eerste lijdenspreek van Johannes de Doper voor Johannes de discipel droeg vrucht. Een onvergetelijke prediking is dat geweest. En dat was Gods werk in het leven van Johannes. Het was Gods leiding in het leven van deze zondaar. Wat schittert dat zo mooi in deze geschiedenis. Laten we het nog even kort samenvatten.

Hij kwam daar onder die prediking, die heel scherp en heel ontdekkend was. Toen werd hij een arme van geest. Er werd een honger en een dorst geboren naar verlossing, want hij hoorde de belofte prediken. Maar hoe moest dat toch? Hoe zouden die zonden vergeven kunnen worden, ook van Johannes die daar stond? O ja, het zal hem hoop en verwachting gegeven hebben, toen hij hoorde dat er vergeving is. Zo is het toch? Als je moet inleven, als U in het recht gaat treden en gadeslaan: *Al mijn ongerechtigheden, ik kan voor U niet bestaan*, maar als je dan mag horen: *Maar bij U is vergeving*, dan krijg je hoop en verwachting. Maar hoe dan? In welke weg dan?

Dan kan het zijn dat je wel hoop en verwachting krijgt, omdat je hoort dat er vergeving is, en omdat God een genadig, vergevend God is, maar dat de weg waarin je die vergeving kan ontvangen als het ware in de nevelen gehuld ligt. Zo was het ook met Johannes. Want weet u, toen hij de eerste keer hoorde: *Zie het Lam Gods, Dat de zonden der wereld wegneemt*, was Jezus heel dicht bij Johannes. Hij stond onder de schare, maar hij zag Hem niet. En zo kun je wel eens in de kerk zitten, hè? En dat je vanuit je nood van je bestaan en onder de last van je zonden die je neerdrukken, hoopvolle woorden hoort in de prediking. Dat je hoort dat er bij God nog doen is, dat er bij de Heere vergeving te verkrijgen is, en dat je misschien wel de dienaar van het Woord hoort roepen: *Zie het Lam Gods*, en je Hem toch niet ziet.

O jawel, het doet wel wat met je. Je raakt ontroerd in je ziel. Je raakt bewogen tot in het diepst van je bestaan, waar alle mogelijkheden aan uw kant werden afgesneden hoor je nog: bij God is het toch nog mogelijk. En je zit met hoop en verwachting in de kerk, maar je gaat de kerk uit, en je kan het echt wel zeggen: het was goed om in Gods huis te zijn, ik hoorde rijke woorden, ik hoorde vertroostende woorden, maar Hem zag ik niet. Zo kan het toch zijn. En Hij was zo nabij, en je zag Hem niet. Maar wat werkt dat nou uit? Een gemis, een nog sterker gemis naar die Persoon van Wie je gehoord hebt: *Zie het Lam Gods, Dat de zonde der wereld wegneemt*.

En je komt weer naar de kerk, zo graag naar de kerk, want je wordt getrokken naar de prediking van het Heilig Evangelie. En dan dat onvergetelijke moment. Zijn er die daarvan kunnen getuigen? Ja, die zijn er, dat weet ik. Onbegrijpelijk, dat je hier in Gods huis zat of op een andere plaats, en dat Christus naar je toe kwam, dat Christus naar je toe kwam wandelen in de prediking, en het geschikte moment was aangebroken, een tiende ure in uw leven, de tijd van het welbehagen. Toen was Hij daar, als bij verrassing, toen bleef Hij niet meer verborgen, maar heel persoonlijk openbaarde Hij Zich aan je door de prediking van het Woord. En je kon de bruid uit het Hooglied begrijpen, die gezongen heeft: *Ziet, Hij komt, springende op de bergen, huppelende op de heuvelen*, waar je er misschien niet op kon rekenen, was Hij daar: *Zie, zie het Lam Gods*.

En wat gebeurde er toen? Wat gebeurde er bij Johannes, toen Christus naar hem kwam en Zich openbaarde als het Lam van God? Toen werd in de ziel het geloof van Johannes zo sterk, dat hij door dat geloof aan het Lam van God werd verbonden, onlosmakelijk verbonden, en die band is

nooit meer losgeraakt. Want dat lees ik in vers 37: *en zij volgden Hem*. Dat was de vrucht op de prediking: *Zie het Lam Gods*. Zij volgden Christus, als begerige zondaren, verlegen om nader onderwijs.

Ik zie het in gedachten gebeuren. Loop je met hem mee vanmorgen? Zijn er in ons midden die nu opstaan, die misschien een tijd onder de scherpe prediking van de wet hebben verkeerd, maar die niets anders meer kunnen, nu Hij voorgesteld is als het Lam van God, om Hem te volgen? Daar gaan ze. Jezus loopt weg, en die twee jongens staan op. Ze verlaten Johannes de Doper, en ze volgen Jezus. Ze kleven Hem als het ware aan, en dan draait de Heere Jezus Zich om. En vol liefde en ontferming zegt Hij: *Wat zoekt gij? Zeg het nou eens. Waarom volg je Mij nou? Laat het Mij nou eens weten.*

En dan komt het openbaar, de heilbegeerte, het leergierige: *Rabbi, waar woont Gij?* Rabbi, laat ons dicht bij U zijn. Laat ons aan Uw voeten zitten, want wij begeren onderwijs. Wilt U het nog eens duidelijker, nog duidelijker maken, wat we zojuist hebben gehoord: *Zie het Lam van God*. En wat zegt het Lam van God dan? *Komt en ziet*. En zo zijn ze aan Zijn voeten terechtgekomen. Ze kwamen en ze zagen waar Hij woonde, en ze bleven die dag bij Hem. En het was omtrent de tiende ure.

Toen brak er een heel andere periode aan in hun leven, gemeente, ook in het leven van Johannes. Vroeger zeiden Gods kinderen dan wel eens tegen elkaar: er kwam een andere gang in mijn leven. Niet meer bij Johannes de Doper, niet meer onder de scherpe prediking van de wet, maar onder het evangelie, onder de genade, achter het Lam Gods aan. En zo willen we de komende weken verder met Johannes meewandelen. En als we goed Johannes mogen volgen, zullen we ontdekken dat er onder de discipelen ook een onderscheid was in de kennis. En als er één discipel geweest is die zo nauw betrokken is geraakt bij het lijden van Christus, bij de Via Dolorosa van Christus, dan is het Johannes wel geweest.

Daar heeft de Heere ongetwijfeld deze eerste lijdenspreek voor willen gebruiken. Het is teruggekomen bij de verheerlijking op de berg. Het is teruggekomen in de worsteling in Gethsémané. Het is teruggekomen toen hij het Paasfeest moest voorbereiden. Het is teruggekomen toen hij zijn hoofd aan het Paasfeest legde op de borst van Christus. En nooit is Johannes het kwijtgeraakt: *Zie, het Lam Gods*. Daarom willen we graag met hem mee reizen, met het gebed in ons hart: *Leer mij, o Heere, Uw lijden recht betrachten. In deze zee verzinken mijn gedachten. O Liefde, Die om zondaars te bevrijden, zo zwaar wilde lijden.*

Amen.